

Ramybė

Kun. Andrejus Lazarevas

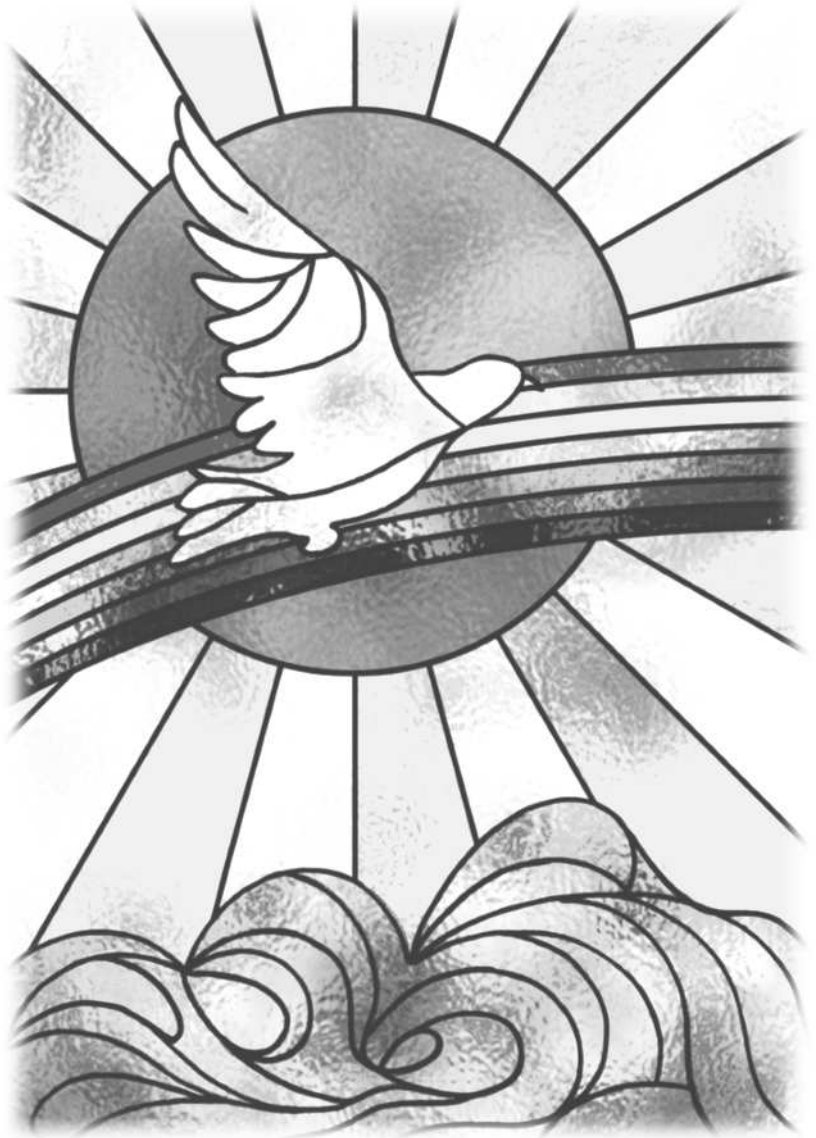
Kaip teigia Wikipedia, ramybė – „tai žmogaus būseną... poilsis nuo aplinkos dirgiklių bei judėjimo, atsiribojimas nuo triukšmo“. Tačiau momentinis asmens pabuvimas tyloje nereiškia, kad žmogui grįžo vidinė ramybė. Už tai, kad neturi vidinės ramybės, šiuolaikiniai žmogus turi „dėkoti“ Vakarų kultūrai, kuri „išjungė“ žmogaus mąstymą apie dvasinius dalykus, nugrėžė veidą nuo pamatinių žmogiškų ir dvasinių vertybių, išaukštino paviršutiniškumą, vartojimą ir kūno kultą. Dėl to žmogus nuolat jaučia vidinę tuštumą ir nerimą, kurį bando užslopinti narkotikais, alkoholiu, seksu ir kitais dalykais, kurie padėtų „užsimiršti“. Dar kita grupė žmonių, ieškodama dvasinės ramybės, pasineria į „aukštesnės jėgos“ (New age filosofija) paieškas, pereidami visas religijas ir patys net nesuprasdami, kokią žalą jos padaro žmogaus dvasiniam gyvenimui. Svarbu yra nuvykti „kažkur“ ir atrasti „kažką“, net nesusimąstant apie galimas pasekmes. Tad svarbu iš naujo prisiminti pagrindinius dalykus, kurie padeda atgauti vidinę ramybę ir ją išlaikyti.

Vidinė ramybė – tai harmonija, esanti tarp asmens vidinio ir išorinio pasaulių. Pirmasis žingsnis pasiekti darną su savimi – tai atsakomybės už savo mintis ir poelgius priėmimas. Tai tam tikras tiesos atkūrimas, kai nustojama meluoti sau ir kitiems, o aiškiai įvardijama: taip, aš suklydau, taip, kai kuriuos mano veiksmus lėmė neigiamos mano mintys, taip, aš leidau tam įvykti. Ir nuo šiol, jei įmanoma, aš atitaisau visą blogį, jei toks buvo padarytas, atsiprašau už savo netinkamus veiksmus, atleidžiu sau ir kitam, paleidžiu situaciją ir praeitį.

Antras žingsnis, siekiant vidinės ramybės – tai atleidimas sau ir kitam. „Jei jūs atleisite žmonėms jų nusižengimus, tai ir jūsų dangiškasis Tėvas atleis Jums. O jeigu neatleisite žmonėms, tai nė jūsų Tėvas neatleis jūsų nusižengimų“ (Mt 6, 14-15). Atleidimas yra viena iš esminių sąlygų norint pasiekti vidinę ir išorinę darną su savimi ir kitais. Su savimi – tai pripažinti, kad suklydai, atsisakai savęs smerkimo už klaidas, priimi situaciją kaip savęs tobulinimą. Su kitu – nebeteisi jo ir jį pavedi Dievui, o per tai ateina ramybė į tavo gyvenimą ir

Nukelta į kitą psl.

„Tyla ne tada, kai nėra garsų,
Tyla tada, kai nėra minčių,
O toje tyloje – TIESA“
(Karolis Stankaitis)

Šiame numeryje skaitykite

2 psl. Ką Šventasis Raštas kalba apie ramybę?

3 psl. Ir sudėtingas, ir paprastas žodis
Valdas Vitkauskas

4 psl. Katino Parapio nuotyčiai pavasarį

7 psl. Vaikų pasirengimas Pirmajai Komunijai ir šventė

10-12 psl. Įvairūs skelbimai

širdį. Ne visuomet yra lengva atleisti, kai kada reikia vidinio išgydymo pamaldų ir net profesionalių psichoterapeutų pagalbos, kad pavyktų išsivaduoti iš baisios praeities ar padarytų dvasinių žaizdų. Plačiau apie atleidimo temą, jo svarbą galima rasti knygynuose, kur yra apšči literatūros.

Trečias žingsnis – minčių ekologija. Neįmanoma pasiekti vidinės ramybės, jei mintys yra neigiamos. Daugelis eina į bažnyčią, atlieka išpažintį, priima sakramentus, o tuo tarpu galvoje sukasi mintys, kaip kitą kritikuoti, teisti, apkalbėti... Mintys materializuojasi ir, jei asmens galvoje sukasi neigiamos mintys, jis neatras vidinės ramybės, nes neigiamos mintys gimdo neigiamus jausmus ir veiksmus, atneša į gyvenimą liūdesį.

Meditacija, išpažintis, Eucharistija ir Dievo Žodžio skaitymas – tai svarbiausi žingsniai vidinės ramybės link. Daug kas skuba ir lekia, tačiau stresas ir įtampa turi nurimti. Meditacija ir buvimas tyloje turi būti ne vienkartinis dalykas, o kasdienis. Tik tyloje su Viešpačiu bent pusvalandį kasdien praleidžiantis žmogus tampa daug stabilesnis jausmuose, mintyse ir išlieka ramus ypatingai sunkiose, stresinėse situacijose. Šventoji išpažintis – tai atsakomybės už savo veiksmus prisiėmimas ir tvirtas širdies apsisprendimas keisti savo gyvenimą į gera. Išpažintis nuramina sąžinę, nuima kaltės jausmą ir atveria kelią dvasiniam maistui – Šv. Komunijai priimti. Eucharistija – krikščioniško gyvenimo pagrindas ir esmė. Tik Jėzaus priėmimas į savo širdį pilnai pripildo ir pamaitina sielą, tik Viešpats užpildo tą vidinę tuštumą, kurią jaučia šiandienis žmogus. Kai kada „pseudo“ tikintieji bando teigti, kad jiems nereikia išpažinties, kad jie pasiekia ramybę apsikabinę medį, pasiklausę meditacinės muzikos ar pan. Bet ar medis gali pamaitinti sielą? Ar medis gali pašalinti sąžinės balsą? Ir ar meditacinė muzika gali užpildyti vidinę tuštumą? Jei tai būtų tiesa, manau, daugelis asmenų, padarę sunkius nusikaltimus, būtų miškuose apsikabinę medžius ir besiklausantys meditacinių muzikų, tačiau jie ieško Kažko, ką mes vadiname Dievu, kad suradę Jį susitaikytų su savimi viduje ir atrastų vidinę ramybę.

Žmogus gyvas tiek, kiek skaito Dievo Žodį. Siekiant vidinės ramybės, Biblija tampa kelrode žvaigžde gyvenime, kad jos apšviestas žmogus grįžtų prie moralinių vertybių, kurių buvo atsisakęs. Nemaža dalis šių dienų katalikų paklausus, ar jie skaito Šventąjį Raštą, atsako: „ne“. Paklausus, ar apskritai turi namie Bibliją, atsako: „ne“. Bet tuomet kyla natūralus klausimas, ant ko statomas tokio asmens tikėjimas? Koks tai tikėjimas? Kuo asmuo tiki, jei jis negirdi ir neskaito Dievo Žodžio?

Aptarėme pagrindinius dalykus, kurie žmonėms teikia vidinę ramybę: atsakomybės už savo veiksmus ir mintis prisiėmimas, atleidimas, minčių ekologija, meditacija, Dievo Žodžio skaitymas ir svarbiausia – Eucharistija. Vidinės ramybės siekimas – tai ne piliulė, kurią galima nusipirkti vaistinėje, bet visą gyvenimą trunkantis procesas. Tai atsakingas darbas su savimi, kad gyventume palaimoje. ☩

Ką Šventasis Raštas kalba apie ramybę?

Jn 14, 27: „Aš jums palieku ramybę, duodu jums savo ramybę. Ne taip aš ją duodu, kaip duoda pasaulis. Tenebūgstauja jūsų širdys ir teneliūdi!“

Jn 16, 33: „Aš jums tai kalbėjau, kad manyje atrastumėte ramybę. Pasaulyje jūsų priespauda laukia, bet jūs būkite drąsūs: aš nugalėjau pasaulį!“

Kol 3, 15: „Jūsų širdyse teviešpatauja Dievo ramybė, į kurią esate pašaukti viename kūne. Būkite dėkingi“.

2 Tes 3, 16: „Patsai ramybės Viešpats tegul teikia jums ramybę visada ir visais būdais. Viešpats su jumis visais!“

Rom 8, 6: „Kūno siekimai veda į mirtį, o dvasios siekimai – į gyvenimą ir ramybę“.

Iz 26, 3: „Nesvyruojantiems duodi ramybę, teiki jiems gerovę, nes jie tavim pasitiki“.

Rom 15, 13: „Taigi vilties Dievas jus, gyvenančius tikėjimu, tepripildo visokių džiaugsmų ir ramybės, kad Šventosios Dvasios galybe būtumėte pertekę vilties“.

Fil 4, 6-7: „Niekuo per daug nesirūpinkite, bet visuose reikaluose malda ir prašymu su padėka jūsų troškimai tesidaro žinomi Dievui. Ir Dievo ramybė, pranokstanti visokią išmintį, sergės jūsų širdis ir mintis Kristuje Jėzuje“.

Lk 2, 14: „Garbė Dievui aukštybėse, o žemėje ramybė jo mylimiems žmonėms!“

Ps 119, 165: „Didi ramybė mylintiems tavo Mokymą, – jiems nėra suklypimo akmenys“.

Jn 20, 19: „Tos pirmosios savaitės dienos vakare, durims, kur buvo susirinkę mokiniai, dėl žydų baimės esant užrakintoms, atėjo Jėzus, atsistojo viduryje ir tarė: „Ramybė jums!“

2 Kor 13, 11: „Galiausiai, broliai, džiaukitės, tobulinkitės, vienas kitą guoskite, būkite vieningi, taikiai gyvenkite, ir meilės bei ramybės Dievas bus su jumis“.

Rom 14,17-19: „Iš tiesų Dievo karalystė nėra valgis ar gėrimas, bet teisumas, ramybė ir džiaugsmas Šventojoje Dvasioje. Kas šitaip Kristui tarnauja, tas mielas Dievui ir priimtinas žmonėms. Tad laikykimės to, kas pasitarnauja santaikai ir tarpusavio ugdymui“.

Pat 17, 1: „Geriau sausa pluta su ramybe, negu namai, kupini vaisių su vaidais“.

Sk 6, 25-26: „Teleidžia VIEŠPATS šviesti tau savo veidą ir tebūna tau maloningas! Tępažvelgia VIEŠPATS į tave maloniai ir tesuteikia ramybę!“ ☩

Ir sudėtingas, ir paprastas žodis, *Valdas Vitkauskas*

Vis tenka išgirsti visiškai nuoširdų klausimą – kodėl Šventasis Raštas parašytas taip sudėtingai? Negi Dievas nebūtų galėjęs aiškiai, suprantamai, paprastai parašyti, kas čia su mumis vyksta ir ką turime daryti? Tačiau juk žinome iš patirties – instrukcijos neišvengiamai tampa tuo pinesnės, kuo didesniai kiekiui situacijų jos tinka. Netgi vieno žmogaus gyvenimo peripetijos yra tikras situacijų ir pasirinkimų labirintas. Net jei ir būtų įmanoma sukurti vieno konkretaus žmogaus gyvenimui tinkančią vienareikšmę, aiškia, visus galimus atvejus numatančią instrukciją, ji visiškai netiktų daugeliui kitų žmonių. Tuo tarpu Šventasis Raštas yra vienas, skirtas milijardams gyvenimų, besiskleidusių įvairiausiose kultūrose visame pasaulyje jau kone du tūkstančius metų. Skačiuojama, kad vien per pastaruosius penkiasdešimt metų žmonės įsigijo tūkstantį kartų daugiau Biblijų, nei Lietuvoje yra gyventojų. Ir kiekvienas egzempliorius yra skirtas lydėti jį skaitantįjį kiekviename jo žingsnyje. Todėl labiau stebina ne Šventojo Rašto sudėtingumas, bet išliekantis praktinis ir asmeninis aktualumas mūsų šiandieniam gyvenimui.

Tačiau nepaisant šių sunkiai suvokiamų skaičių ir situacijų įvairovės, viskas ne taip jau ir sudėtinga, kaip gali atrodyti iš pirmo žvilgsnio. Pavyzdžiui, pažiūrėkime Evangeliją pagal Joną – dažnai išskiriamą kaip sunkiausiai suprantamą – ir joje paieškokime sudėtingesnių vietų. Pati pirma eilutė tam labai tinka: „Pradžioje buvo Žodis. Tas Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas“ (Jn 1, 1). Gali atrodyti painu, jei norime pilnai ir viską iš karto suprasti apie tai, kas čia pasakyta. Bet nebūtina skubėti. Kartais užtenka ir vienos minties ar vieno impulso, reikalingo būtent šiuo metu. Skirtingi žmonės skirtingu metu atkreips dėmesį į labai skirtingus dalykus. Štai man dabar įstringa tai, kad pradžioje vis tik buvo ne mintis, o Žodis. Vienas iš esminių šių dviejų dalykų skirtumų yra tai, kad mintis atsiranda ir lieka ją kuriančio asmens viduje. Jei mintis nebus išreikiama kokia nors kita priemone, ji lieka prieinama ir skirta tik tam asmeniui, kuris tą mintį turi. O žodis paprastai yra skirtas kitam. Jo tikslas yra pasidalinti su kitu tuo, ką savyje turi ar ką nori sukurti. Tai išeitų, kad Viešpats, kurdamas pasaulį, šiuo kūrimo veiksmu tarsi kalba kažkam.

Kas gi yra tas kitas, kuriam skirta tokia galinga Viešpaties žinia, pašaukianti į būtį visą materiją, energiją, šviesą, net patį laiką, ir sutvarkanti visus tuos dalykus taip, kad visa būtų gera? (plg. Pr 1, 31). Galime čia daug fantazuoti, bet vienas dalykas yra tikras – ir tu, ir aš esame tarp tų, kurie patiriame šį Žodį, nes esame Jo sukurtoje ir tik Jo palaikomoje būtyje. O jei taip, tai reiškia, kad šis Žodis kalbamas mums. Čia dar galėtumėme svarstyti, ar išskirtinai vien tik mums, ar gal ir dar kažkam? O jei ne vien mums, tai kaip atskirti, kuri kalbėjimo dalis skirta tau, kuri man, o kuri kažkam kitam?

Šį klausimą išsprendžia kita tos pačios Evangelijos pagal Joną skyriaus eilutė: „Tas Žodis tapo Kūnu ir gyveno tarp mūsų; mes regėjome jo šlovę – šlovę viengimio Sūnaus, pilno malonės ir tiesos“ (Jn 1, 14). Juk aišku, kad čia kalbama apie Kristų, kurio gyvenimas ir auka yra skirta kiekvienam iš mūsų asmeniškai: „Buvo tikroji šviesa, kuri apšviečia kiekvieną žmogų, ir ji atėjo į šį pasaulį. Jis buvo pasaulyje, ir pasaulis per jį atsiradęs...“ (Jn 1, 9-10), ir šiek tiek toliau: „Štai Dievo Avinėlis, kuris naikina pasaulio nuodėmę!“ (Jn 1, 29). Todėl galime suprasti, kad visas Žodis, tai yra visa kūrinija, o taip pat ir Kristus bei jo išlaisvinanti auka yra tarsi Viešpaties kalbėjimas kiekvienam iš mūsų

asmeniškai. Šis Žodis nepertraukiamai kalbamas mums kiekviename žingsnyje. Jis kviečia atsigręžti į tiesą ir gėrį, kurie yra vienintelis kelias į tikrąją asmeninę laimę.

Šioje šviesoje aiškiau suprantama ir labai senos žydų patarlės mintis, prilyginanti vieno žmogaus gyvenimą tarsi visam pasauliui. Juk kiekvienas pasaulį patiriame savaip, unikaliai. Galime dalytis šiomis patirtimis savo kalba, raštu, rankų darbu ar kita kūryba, bet nėra dviejų žmonių, kurie lygiai taip pat mato, girdi, jaučia savo gyvenimus. Tai, ką mes kiekvienas unikaliai patiriame ir yra Viešpaties mums asmeniškai sukurtas pasaulis, ir tai yra būtent Dievo kalbėjimas asmeniškai kiekvienam žmogui. Tai yra Jo Žodis, Jo žinia, įsakymas ar patarimas, Jo paraginimas, Jo paguoda, Jo pabrąšinimas – ir visi kiti geri dalykai, kurie gali būti perduodami ištariamą žodžiu.

Tačiau tai nėra monologas. Mes taip pat dalyvaujame pokalbyje, atsakydami į Kūrėjo Žodį savo veiksmais, pasirinkimais, reakcijomis ir iniciatyvomis. Šie atsiliepimai taip pat daro įtaką ir kartu prisideda kuriant mums skirtą pasaulį. Gražu, kai tas, ką sukuriame, yra gera. Bet gaila, kad negalime to pasakyti apie kiekvieną savo atsiliepimą. O jei net menkiausia kruopelytė nėra pilnai gera, ji negali būti absoliučiai geros Dievo Karalystės dalimi. Ką tada daryti? Juk kiekviena mūsų kūryba, kiekvienas atsakymas Viešpačiui tampa amžina mūsų patirties ir esybės dalimi. Vienas teisingas sprendimas būtų atmesti ir sunaikinti kiekvieną tą gyvenimą, kuris nėra tobulas. Tačiau dėl savo gailestingumo mums Viešpats eina toliau nei teisingumas. Jis pats prisiima sau mūsų kuriamą blogį ir vietoj mūsų atkenčia bei numiršta. O po to atgimsta ir kviečia mus kartu atgimti priėmus iš Jo atpirkimo dovaną. Priimti tiek kartų, kiek prireiks kiekvienam iš mūsų.

Tokia tad yra Dievo Kūrėjo komunikavimo su mumis – Jo Žodžio – pradžia ir pabaiga. Pradžioje iš nebūties chaoso Jis sukūrė patogią ir tvarkingą būtį ir aplinką mums bei mus pačius; tada pagarbiai išklauso viską, ką turime pasakyti gero ir blogo; o pabaigoje per savo gailestingumą vėl atitaiso visa, ką sugadinome, ir užtikrina mums pakvietimą ir rezervuotą vietą išsiilgtoje gėrio būtyje. „Aš esu Alfa ir Omega, Pradžia ir Pabaiga. Trokštančiam aš duosiu dovanai gerti iš gyvojo vandens šaltinio“ (Apr 21, 6). Kiekviename mūsų kelionės žingsnyje Viešpaties Žodis – Kristus – lydi, palaiko, kaip gerasis ganytojas guldo gyvybę už mus ir kviečia sekti saugiausiu taku į vešlias žydinčias lankas.

Tačiau tai nereiškia, kad esame tik pasyvūs stebėtojai, sudėję rankas laukiantys, kol pasibaigs kažkieno atliekamas vaidinimas, nusileis scenos uždanga ir galėsime džiugiai paploti arba susikrimitę paverkti. Vien tik Evangelijoje pagal Joną bent šešiose vietose raginama sekti Jėzumi. Sekti, o ne tik stebėti. „Jėzus vėl prabilo: „Aš pasaulio šviesa. Kas seka manimi, nebevaikščios tamsybėse, bet turės gyvenimo šviesą“ (Jn 8, 12). Paraginimas sekti Kristumi – tai kvietimas būti tuo, kuo Jis yra – Dievo Žodžiu sau pačiam ir kitiems. Sau – tai matyti ir priimti kiekvieną patirtį ar situaciją, kaip mūsų sąmonei suteiktus instrumentus kurti didesnę džiaugsmą ir gėrį. Kitam – tai savo elgesiu, žodžiu ir malda (ar bent mintimi) liudyti Kūrėjo meilę ir gailestingumo teikiamą galimybę kiekvienam grįžti atgal į jiems sukurtą ir jų nekantriai laukiantį visišką gėrį ir džiaugsmą. Tad jau dabar, nieko nelaukdami, turime galimybę vaikščioti gyvenimo šviesoje – atvira širdimi atsiliepti į Kūrėjo tobulos ir negęstančios meilės nuolat tariamą Žodį. ☪

Katino Parapio nuotykių pavasarį

Sveiki! Kas manęs dar nepažįstate, prisistatysiu: esu mažos mergaitės Sofijos žaisliukas – katinėlis Parapias. Mane vadina Parapiu ne veltui: kadangi Sofija daug laiko praleidžia su savo šeima bažnyčioje (jos tėveliai dirba ir savanoriauja tenai), tai aš, kaip tikras parapijietis, visur spėju kartu sudalyvauti ir viską pamatyti. Kadangi esu ne tik nenuorama (kartu su Sofija vis įskrendu į bažnytėlę pačiu laiku, nors daugeliui atrodo, kad pačiu ne laiku), bet ir plepus, tai viską pamatęs, noriu ir Jums papasakoti-priminti, kas čia, kaip ir kur, su kuo, buvo.

Prasidėjus Naujiems metams ir bažnytėlėje pradeda virti naujas gyvenimas – man tai pats geriausias metas, nes tiek visko vyksta, kad net galvelė sukasi bandant visur savo uodegą švystelėti.

Vaikų pasirengimo Pirmajai Komunijai egzaminas-šventė

Sužadėtinių pasirengimo Santuokai kursas

Sausio mėnesį Pirmajai Komunijai pradėjo ruoštis virš šešiasdešimt vaikų – pasisveikinti su bėgančiais laiptais į klases, turbūt, spėjau su visais. Įtariu, kad ne su visais spėjau pažaišti, nes, nors labai džiugūs, bet vaikai buvo susikaupę – kaip supratau, ruošėsi kažkam labai svarbiam. Jie meldėsi su visais suaugusiais (!) šv. Mišiose – „Tėve mūsų“ malda kiekvieną sekmadienį skambėjo vis garsiau, vaikai (atrodo ir tėveliai) darėsi vis drąsesni, savėsi. Jų mokytojos – įtariu, kad pačios geriausios tetos visoje bažnytelėje – Onutė, Birutė, Jūratė, Gina. Dar Inga ir Monika – naujos šiais metais, bet seniai savos. Man neleido daug suklioti po klases (kur gi matyta – katinas mokykloje!?), bet ir aš spėjau su visais vaikais išmokyti, kad Dievulis mums visus myli (net katinus) ir nori, jog mes vieni kitus mylėtume. Pasisekė daugiau pasisukinėti tarp tėvelių, kurie svetainėje ar bažnytelėje laukdami vaikų apie tikėjimą kalbėjosi, bet

man ten buvo per sudėtinga ir ne taip linksma, kaip su vaikais. Tik viena supratau, kad tie tėveliai labai myli savo vaikus ir nori jiems palikti patį didžiausią palikimą, kokį žmogus tik gali palikti – jie tai vadina *Tikėjimu*. Kai pamokos baigėsi, galėjau ilgiau su vaikais žaisti – ypač per išvyką į Viktorijos parką. Visada laikiu jos, nes man labai svarbu išsibėgioti ir išvėdinti savo kailiuką. Dar niekada nebuvau tiek lietuviškų liaudiškų žaidimų žaidęs, net pelės ir žiogai parke nebuvo tokie įdomūs. Skautai, kurie mums padėjo, buvo tikri šaunuoliai! Kažin, ar katinus jie priima skautauti? Ir egzaminu šventė (nesupratau, kur ten buvo egzaminas, aš mačiau tik šventę) – čiko-riko, čiko-riko man labai labai patiko! Prieš Pirmosios Komunijos dieną, vaikai susitakė su Dievuliu. Nedaug galiu papasakoti, kaip ten buvo, nes jie ėjo po vieną pas kunigėlius ir man neleido eiti kartu. Bet kaip supratau iš kunigo Petro triuko, kai drumzlinas vanduo vėl pasidarė švarus, kad jų širdelės vėl tapo švarios ir baltos, kaip Krikšto ar Pirmosios Komunijos drabužis. Man taip patiko net tris birželio sekmadienius stebėti mergaites, pasipuošusias baltomis suknelėmis, pasitempusius berniukus, jie buvo tikri princai ir princesės, einantys priimti Jėzų į savo širdes.

Net katinas gyvenantis Londone žino, kad šiais metais Lietuva švenčia valstybės atkūrimo šimtmetį. Pirmiausia tai sužinojau pamatęs bažnytelę pasipuošusių trispalvėmis juostomis. O vasario 16 d. vyko ne tik koncertas, bet ir vaikai savo piešinių paroda sveikino Lietuvą su gimtadieniu. Labai džiaugiuosi, nes Sofija ir man leido brūkštelti savo piešinėlyje.

Teko kažkada girdėti, kaip vienas suaugęs sakė, jog bažnyčioje nuobodu – tik poterius kalbėti reikia. Manau, jam neteko dalyvauti Sužadėtinių pasirengimo Santuokai kursuose. Beveik du šimtai porų šiais metais man pritartų, kad bažnyčioje – įdomu. Tokia romantika! Muzika, gėlės, staliukai, kava (net pieno yra! Kas man kaip katinui svarbu), pokalbiai dviese. Kai kada nors užaugsiu ir sutiksiu tinkamą *parapytę*, tai užsiimsiu iš kart pirmas-geriausias vietas šiuose kursuose. Tik niekaip negaliu dar išsirinkti, pas kuriuos kurso vedėjus noriu pakliūti: Tautvydą ir Liną, Egidijų ir Vaidą ar pas kunigą Petrą?

Man nelabai įdomios knygos, nebent jos apie pieną ar peles. Bet kai kunigas Petras nuo vasario iki gegužės galo penktadienio vakarais vedė mokymus apie Apaštalų darbų knygą iš Šventojo Rašto, tai net katinui tapo aišku, kad Šventasis Raštas yra kur kas daugiau ir įdomiau nei pati geriausia pelių enciklopedija.

Balandžio 1 d. (nemeluojau) šventėme Velykas. Kai kurie suaugę jau nuo sausio joms ruošėsi – rengėsi priimti Krikštą, Sutvirtinimą ir Pirmąją Komuniją. Vėlų vakarą prieš Velykas suaugę renkasi laukti Kristaus Prisikėlimo ir priima naujus krikščionis į savo bendruomenę. Kadangi mes su Sofija dar ne tokie suaugę, palydėję Velykų žvakę į bažnyčią (oi, nespėsiu papasakoti visų velyknakčio įdomybių), nušlepsenome namo laukti Velykų ryto. Suaugę kaip suaugę – visada rimti ir susikaupę švenčia. O su vaikais mes džiaugėmės ir plojome, Dievui dėkojome, giesmes giedojome, meilę dalijome!

Vaikų Velykų šv. Mišios

Šeimų stovykla Alton pilyje „Kad jūsų džiaugsmui nieko netrūktų!“

Gegužės gale su visa Sofijos šeima net penkias valandas važiavome iki Alton pilies į Šeimų stovyklą. Susirinko 145 žmonės iš įvairių Anglijos kampelių (pats tris dienas skaičiavau! Ir pamečiau skaičių – vaikų ar suaugusių daugiau buvo?) Nežinau, kaip žmonėms dideliems ir mažiems, bet man tai buvo pasaka: pilis, gamta, erdvė, žaidimai, net katinui skanus maistas, sportas, laužas, dainos, šokiai, Čiunga-čianga, daug naujų draugų, juoko, džiaugsmo, tylos, maldos ir net ledų! O ko daugiau tokiam

katinukui kaip man reikia? Suaugusiems dar reikėjo paskaitų, diskusijų. Aušra ir Andrius Mizgiriai iš Lietuvos buvo puikūs kalbėtojai ir tapo gerais draugais (net apie katinus jie viską išmano!). Trys dienos prasisuko kaip karuselės ratas ir pilni džiaugsmo (kažkodėl visi labai stengėsi, kad tik mūsų džiaugsmui nieko netrūktų) grįžome laimingi namo (per tris valandas, kadangi namo ratai greičiau rieda). Niekas jau neklausė ar kitais metais bus stovykla, visi sakė – iki kitų metų! Tikiuosi, ir man dar teks ten savo kailiuką palepinti.

Kai nešvenčiame ir niekur nevažiuojame, vis tiek nenuobodžiaujame. Pavyzdžiui, sprendžiau tokią mįslę: Sofijos tėčio kiekvieną antradienio vakarą nebūna namie, o mamos – kiekvieną penktadienio vakarą. Kas čia darosi!? Paaiškėjo, kai Sofija pasiėmė mane kartu į Šeimų maldos grupę. Tėčiai-vyrai susitikę meldžiasi antradieniais (Šv. Juozapo vyrų maldos grupė), o Motinos maldoje – penktadieniais (tiesa, esu matęs, kad dar viena grupė renkasi sekmadieniais), o kartą per mėnesį šeimos meldžiasi kartu.

Dar daug istorijų lieka nepapasakotų: apie chorą, šlovintojus, tvarkytojus, Svetainės komandą, žodžio liturgiją vaikams, vykusius koncertus, parapijos šventę, kitus savanorius (renkančius aukas, skaitančius skaitinius, skaičiuojančius, puošiančius bažnytėlę ir šventes) ir t. t., ir t. t. – reikėtų man visos knygos, kad sutilpčiau. Gal kada tokia ir pasirodys, juk per daugiau nei šimtą metų šioje bažnytėlėje ne vienas katinas daug nuotykių patyrė.

Na o dabar, įsibėgėjus vasarai, kai parapijoje viskas nurimo, svajosiu apie naujus nuotykius rudenį. Tikiuosi, kad su Sofija mus pasiims nors į kokią piligrubinę kelionę. Atsiprašau, *piligriminę kelionę* – taip, atrodo, teisingai reikia sakyti. Jų parapijoje rudenį bus daug daug. Rugsėjo 16 d. į Walsinghamo Dievo Motinos šventovę (su mūsų Londono močiute Birute). Rugsėjo 23 d. Kaune šv. Mišios su popiežiumi Pranciškumi. Tradicinė kelionė į Lurdo šventovę spalio 12–15 dienomis. Lapkričio 14–21 d. – į Šventąją žemę, gyvenimo kelionė, kurią turėtų kaip piligrimas patirti kiekvienas katinas ir krikščionis.

Dabar iki rudens su Sofija mes tinginiausime ir džiaugsimės atostogomis. Kažin ar Dievulis kada atostogauja? Žinau, kad Jį sutikti galima visur, net ir kokioje nors vasaros stovykloje, prie jūros, prie laužo, dėkojant už Jo sukurtus nuostabius dalykus.

Skaitydamas *Magnificat* žurnaliuką vaikams, radau tokią maldelę, kuri manau tiks ne tik, vaikams ir katinams, bet ir suaugusiems:

Ačiū Tau, Viešpatie, už atostogas,
kad galiu pabūti su šeima.

Suteiki šio džiaugsmo tiems, kurie niekur negali išvykti ar yra vieniši.

Išmokyk mane visus sutiktus žmones matyti taip, kaip Tu juos matai, mylėti juos taip, kaip Tu myli,
Pažinti juose brolius ir seses, nes Tu esi mūsų Tėvas.

Mokyk mane dvelkti ramybe, kad ir kur eičiau,

Teikti atgaivą kaip tas vakaro vėjelis, kuris mus atgaivina po kaitrios vasaros dienos.

Pripildyk mano dienas, Viešpatie.

Tu visad esi šalia manęs, ir net jei Tave užmirštu, Tu niekad nepaliauji mane mylėjęs.

Amen.

Gerų atostogų! Miau!

Vaikų pasirengimas Pirmajai Komunijai ir šventė

Labai norime padėkoti visiems savanoriams ir abiem kunigam už galimybę pasiruošti ir priimti Pirmąją Komuniją. Labai Jums visiems AČIŪ...

Tiesa sakant, pradžioje mano mergaitės nelabai norėjo ruoštis Komunijai, bet kunigo Petro padaršinimas per pirmąjį susitikimą labai padėjo. Vaikams buvo smagu susipažinti su kitais lietuviškai kalbančiais vaikučiais. Sekmadienio rytais mielai važiuodavome į bažnytelę. Skubėjome, kad tik nepavėluotume, nes dukrai labai norėjosi prieš šv. Mišias pastovėti prie durų ir padalyti šv. Mišių eigos laikraštėlius.

Iš savo mergaičių girdėjau gražių atsiliepimų apie mokytojas Jūratę ir Birutę. Jos taip gražiai vaikus padaršindavo, kai kam nors nepavykdavo atsiskaityti. Abi mokytojos tiesiog nuostabios.

Smagu, kad buvo suteikta galimybė dalyvauti ir kitomis valandomis vykstančiose pamokose, nes koks tai gimtadienis, tai stovyklos išpuola ir niekaip negalėjome spėti į visas savo klasės pamokas.

Užsiėmimai su tėvais man buvo naujiena, bet buvo labai reikalingi. Jų dėka aš galėjau labiau viską paaiškinti savo vaikams ir pati daugiau sužinojau. Man ypač patiko susitikimai su kunigu Petru, daugiau supratau apie šv. Mišių eigą. Apie Pirmosios Komunijos šventę tai net nežinau, ką dar galima būtų pasakyti – buvo tiesiog NUOSTABI ŠVENTĖ. Susiradome daug draugų, su kuriais planuojame ir toliau bendrauti. Jau dabar planuojame susitikimą po dviejų savaitių parke su užkandžiais. Mano mergaitės sakė, kad joms labiau patinka lietuviška bažnyčia nei angliška. Su dideliu noru laikiu savo savanorystės bažnyčioje pradžios, kai šv. Mišių metu vesiu Žodžio liturgiją vaikučiams. Abi mano dukros taip pat labai nori padėti. Jau išmoko giesmelę „Dievo meilė tokia didelė“, kad galėtų vaikams padėti pagiedoti.

Bažnyčios internetiniame puslapyje, kur rašoma apie pasiruošimą Pirmajai Komunijai, parašyta, kad vaikai turi gerai skaityti ir rašyti lietuviškai – tai gąsdina daugelį tėvų... Aš taip pat bijojau, kad mano vaikų gali nepriimti, nes jos nelabai gerai skaito ir rašo lietuviškai. Tačiau tai buvo mums puiki proga mokytis lietuvių kalbos. Mes kartu skaitėme, darėme namų darbus, mokėmės ir įveikėme!

Labai Jums visiems dėkojame!

Danguolė

Manyčiau, visos temos daugiau mažiau buvo įdomios. Šv. Mišių lapeliai suteikė daugiau užimtumo ir žaismingumo. Egzaminas-šventė tikrai buvo labiau šventė nei egzaminas! Labai gerai, kad buvo įtraukti ir tėveliai. Kuo daugiau bendros viešos veiklos kartu, tuo bus drąsiau ir smagiau visiems ir tėvams, ir vaikams. Iškyla į parką taip pat labai suartino, pagyvino susitikimus ir pažintis; tai buvo visai kita forma. Tikrai palinkėčiau apsilankyti bažnyčioje ne tik tada, kada reikia...

Dainius Kaminskas su šeima

Pasirengimo Pirmajai Komunijai laikotarpis mūsų šeimai buvo, ko gero, pirmas rimtas ir visiško susikaupimo reikalaujantis įvykis. Nuo pat pirmųjų pamokų stengėmės uoliai ir atsakingai atlikti užduotis

bei šeimoje bendrauti dažnai minint Dievo pamokymus bei patarimus. Buvome nustebę, kiek daug vaikai klausimų užduoda apie Dievą ir Bažnyčią. Su mokytojos, kunigo bei visų dalyvaujančiųjų pagalba, visada šventine nuotaika, mūsų sūnus tikrai įgavo tyrą ir teisingą supratimą apie Bažnyčios apeigas ir tikėjimą. Labiausiai patiko pokalbiai apie Dievą ir 10 Dievo įsakymų. Man labiausiai patiko matyti vaiko sugebėjimą išmokti maldeles.

Pirmosios Komunijos egzamino šventė buvo nuostabi! Puikūs pasirodymai, draugiška atmosfera, o svarbiausia, šypsenos vaikų veiduose!

Iškyla į parką buvo įsimintina ir norėtusi ją pakartoti.

Ilgai laukta ir labai puošni Pirmosios Komunijos liturgija! Kunigas Petras visada žino, kaip sudominti tiek vaikus, tiek suaugusius. Patiko per pamokslą šv. Mišių palyginimas su gimtadienio švente. Buvo smagu, kad visa ceremonija buvo daugiau laisvo pobūdžio ir bendravimo, klausimų, pamąstymų forma. Galiu pasidžiaugti, kad mūsų šeima tapo vieningesne ir dvasiškai turtingesne! Tik dalyvaudamas bendruomenėje tikrai gali jaustis jos dalimi. Nuoširdžiai linkiu ir kviečiu visas šeimas jungtis prie bažnytinės bendruomenės gyvenimo ir puoselėti vaikų tikėjimą bei domėjimąsi religija.

Beno mama Erika Bilevičiūtė

Mano sūnui Robertui pasirengime Pirmajai Komunijai viskas patiko, ypač bendravimas su vaikais, mokytojais. Pasirengimas egzaminui-šventei nebuvo sunkus, tačiau sūnus labiausiai laukė Pirmosios Komunijos šventės, paragauti Komunijos. Man, kaip mamai, patiko viskas: aplinka, bendruomenė. Tikrai nemanau, kad reikėtų kažką keisti.

Per Pirmosios Komunijos Mišias didžiausią įspūdį paliko vaikų įėjimas į bažnyčią, kai stovėjo su žvakėmis ir kai priėmė Pirmąją Komuniją.

Pirmosios Komunijos proga savo vaikui palinkėčiau visa ko geriausio, būti sveiku, doru, laimingu ir visada išlikti savimi, šypsotis, džiaugtis gyvenimu, juoktis ir mažiau verksti.

Roberto mama – Ieva

Visų pirma, labai AČIŪ už jūsų visų pagalbą ruošiantis Pirmajai Komunijai!

Labiausiai mano vaikui patiko temos, susijusios su Kristaus Prisikėlimu, egzistenciniai klausimai, pomirtinis gyvenimas. Taip pat labai patiko mokytoja Birutė, sakė, kad ji labai nuoširdus ir geras žmogus.

Pasiruošimas egzaminui tikrai nebuvo sunkus, priėmėme jį žaidimo forma. Bet kai atėjo ta diena ir jau reikėjo ruoštis pasirodymui, prasidėjo jaudulys, abejonės, ar tinkamai pasiruošę, žodžiu, daug emocijų užplūdo tiek tėvelius, tiek vaikus. Šiaip pati šventė tikrai buvo graži, visi tikrai atsakingai ruošėsi ir vaikams buvo smagu, ir mums, tėveliams, taip pat.

Pirmosios Komunijos diena buvo tikrai nuostabi, jokių trūkumų nematėme, viskas buvo idealu, tiek oras, tiek nuotaikos. Visi laimingi, pasipuošę, tikrai buvo gražu žiūrėti ir dalyvauti šv. Mišiose. Giliausią įspūdį sūnui paliko, kad pagaliau paragavo Kristaus Kūno – jam tai suteikė didžiulį džiaugsmą. Mums, tėvams, turbūt didžiausias įspūdis buvo, kai kunigas Dievo žodį paaikškino žaidimo forma, tikrai buvo smagu.

Savo vaikui norėtume palinkėti ramybės, sveikatos, laimės ir kad nepamirštų viso to, ką išmoko priimdamas Pirmąją Komuniją.

Domo Mostavičiaus tėveliai

Pasirengime Pirmajai Komunijai mūsų sūnui Rokui labai patiko statyti bažnyčią iš popieriaus ir mokyti Bažnyčios įsakymus bei nuodėmės reikšmę.

Egzamino forma pasirinkta puiki. Labai patiko, kad tai nebuvo formalus egzaminas (klausimas-atsakymas), o į pasiruošimą buvo įtraukta visa šeima.

Puikus viso kurso ir Pirmosios Komunijos šventės organizavimas. Labiausiai patiko matyti kurso poveikį mūsų sūnui: atsirado didesnis susidomėjimas dalyvauti šv. Mišiose, nuodėmės bei išpažinties suvokimas, jaudulys ir džiaugsmas priimti Šventąją Komuniją.

Pirmosios Komunijos Mišios buvo nuostabios ir kartu „paprastos“ – vaikų supratimo lygio. Tai ypatingai svarbu ruošiant vaikus tolimesniam krikščioniškam gyvenimui.

Norėtume, kad ryšys, kurį Rokas užmezgė su Dievu ir Bažnyčia ruošdamasis Pirmajai Komunijai, išliktų ir augtų kartu su juo, bei kad Dievas visada užimtų ypatingą vietą jo širdelėje.

Aina ir Svajūnas Staisiunai

Labai ačiū visai komandai – kunigui Petru, Agnei ir nuostabiai mokytojai Monikai.

Buvo be galo įdomu lankyti Jūsų pamokėles, sūnus ėjo į pamokėles su noru, nes mokytoja Monika

sugebėjo vaikus sudominti ir leido jaustis laukiamais. Sūnus sakė, kad pamokose jaučiasi laisvai ir kad mokytoja Monika jį visada išklauso.

Pasiruošimas egzaminui buvo labai smagus – susipažinome su kitomis šeimomis, visiems buvo gera ir smagu leisti laiką kartu. Vaikučiai ir tėveliai susidraugavo, susitarėme tęsti draugystę ir susitikti artimiausiu metu. Žadame susitikti liepos 6 dieną giedoti tautiškos giesmės Parlamento aikštėje.

Egzamino forma, manau yra palanki ir tėveliams, ir vaikams: sugrąžino mus visus į mokyklinius laikus ir privertė atskleisti užslėptus talentus.

Pirmosios Komunijos šventė buvo aukščiausios klasės, dar kartą ačiū Romansui už nuostabų filmuką, kurį galima pamatyti parapijos Facebook puslapyje. Šventė įspūdinga buvo ir dėl to, kad ir tėveliai, ir organizatoriai, ir savanoriai glaudžiai bendravome, planavome ir organizavome viską nuoširdžiai. Monikos giedojimas buvo aukštos klasės, kunigas Petras šventę pavertė stebuklinga. Man įstrigo momentas, kai tėvai laimino savo vaikus – buvo labai emocionali.

Aš nieko nekeisčiau: ir pasiruošimas, ir šventė buvo nepakartojami... Gaila, kad negalima atsukti laiko atgal... Romano dėka, dar ilgai galėsime džiaugtis švente žiūrėdami filmuką.

Mums buvo labai gera su Jumis! Dar kartą ačiū!

Taujansų šeima

Ruošiantis Pirmajai Komunijai mūsų mergaitei patiko viskas: ir pamokėlės, ir bendravimas su vaikais, ir mokytoja. Pasirengimas egzaminui nebuvo sunkus – atvirkščiai, labai įdomus. Mano nuomone, tikrai nieko nereikia keisti. Tėveliams taip pat viskas tiko ir patiko. Pirmosios Komunijos šv. Mišios, kaip visada, nepakartojamos ir jaudinančios, tiek vaikams, tiek tėvams. Labai gražu, kai tėvai per šv. Mišias laimina savo vaikus – tai taip tyra ir šventa.

Savo vaikams Pirmosios Komunijos proga linkime nepamiršti kasdieninės maldos, ramybės ir Dievo palaimos.

Dovilė Zubkuvienė, Emilės mama

Per pasirengimo Pirmajai Komunijai pamokėles mano mergaitei labai patiko daryti širdėles ir lankstyti bažnyčią. Viskas buvo gražu. Tikrai į bažnyčią ėjome su dideliu noru. Tariame didelį ir nuoširdų ačiū.

Inga Bugenienė

Visų pirma, noriu jums padėkoti už pusės metų triūsą ir nuoširdų darbą ruošiant vaikus Švenčiausiajam Sakramentui, Pirmajai Komunijai. Dėkoju jums už tai.

Pirmoji Komunija buvo nepaprasta šventė. Buvo gražu, tikra, dvasinga. Labiausiai įstrigęs momentas – tėvų palaiminimas vaikams ir dieną prieš tai – vaikų pirmoji išpažintis.

Savo dukrai palinkėjau būti doru, geru, didelės širdies žmogumi, sąžininga prieš save, sąžininga prieš Dievą, sąžininga prieš kitus. Palinkėjau išmokti matymo ir supratimo, kai kitam reikalinga pagalba, nesvarbu, ar tai žmogus, ar gyvūnas.

Gintarė Rumšaitė

Parapijos finansai gegužės mėn.

Londono lietuvių šv. Kazimiero bažnyčios pajamos gegužės mėnesį – £8 281, išlaidos – £9 772.

Nuoširdžiai dėkojame už Jūsų supratimą ir prisidėjimą prie mūsų visų bažnyčios išlaikymo.

Sužadėtinių pasirengimo Santuokai kursai

Informacija ir registracija internetinėje svetainėje www.londonas.co.uk

Kas yra Gift aid?

Gift aid yra paramos sistema Didžiojoje Britanijoje, kuri leidžia individualiems mokesčių mokėtojams efektyviau aukoti labdaros organizacijoms. Nuo asmens per metus paaukotos sumos valstybė bažnyčiai duoda 25%. Taigi jeigu mūsų parapijietis yra mokesčių mokėtojas ir aukoja Gift aid būdu, jis leidžia parapijai gauti 25% daugiau pajamų. Pavyzdžiui, jei žmogus Gift aid būdu paaukvoja 100 svarų, valstybė prideda 25 svarus ir bažnyčia iš viso gauna 125 svarus.

Kaip aš galiu naudoti Gift aid?

Pirmausia, aukotojas turi būti mokesčių mokėtojas. Tada jis turėtų užpildyti Gift Aid deklaraciją. Ją galima gauti iš kun. Petro arba Onutės Verbickienės.

Pagal Gift Aid planą galite aukoti trimis būdais:

1. Auka įdedama į specialų voka, kurį rasite bažnyčios gale virš religinių reikmenų spintelės. Ant voko užrašomas aukotojo numeris, kurį gausite užpildę deklaraciją, ir auka.

2. Vienkartinė auka išrašant čekį.

3. Tiesioginis banko pavedimas į parapijos sąskaitą (Direct debit). Formą galite gauti iš referentės Jurgitos Vitkauskienės arba Onutės Verbickienės.

„Kiekvienas tegul aukoja, kaip yra širdyje nutaręs, ne gailėdamas ar tarsi verčiamas, nes Dievas myli linksmą davėją“.

2 Kor 9, 7

Kviečiame kiekvieną sekmadienį po 10 ir 12 val. šv. Mišių į bažnyčios svetainę paskanauti kavos, arbatos,

parapijiečių paruoštų vaišių, pabendrauti, susipažinti.

Svetainėje taip pat galite įsigyti krikščioniškos literatūros suaugusiems ir vaikams, giesmių kompaktinių plokštelių, žvakių, devocionalijų.

Bažnyčios svetainė

Sakramentai

Kviečiame ruošti Krikštui, Pirmajai Komunijai, Sutvirtinimui, Santuokai Londono lietuvių šv. Kazimiero bažnyčioje. Daugiau informacijos ir registracija www.londonas.co.uk

Švč. Sakramento Adoracija

Adoracija – Švč. Sakramento kultas. Ši sena Bažnyčios tradicija išreiškia ypatingą pagarbą Eucharistiniam Jėzui. Pamaldų metu Švč. Sakramentas yra išstatomas monstrancijoje, kad matytųsi.

Adoracija – tai susitikimas su Kristumi, kuris yra Asmuo. Tai mano buvimas su Juo ir Jo buvimas su manimi širdis širdin.

Mūsų bažnyčioje Adoracija vyksta **kiekvieną trečiądienį po 19 val. šv. Mišių.**

Vaikų Krikštas

Visa reikalinga informacija apie pasiruošimą internetinėje svetainėje londonas.co.uk

Susitaikymas

Išpažinčių klausoma pusvalandį prieš šv. Mišias arba kitu laiku, susitarus iš anksto telefonu. Jei ieškote patarimo iš kunigo ar norite pasikalbėti, kviečiame iš anksto susitarti dėl susitikimo laiko.

Ligonių lankymas

Dėl ligonių lankymo prašome kreiptis į kleboną po šv. Mišių arba telefonu. Tuo pačiu galėsite priimti ir reikalingus sakramentus.

Bažnyčios choras

Visus norinčius ir galinčius giedoti kviečiame prisijungti prie Londono lietuvių šv. Kazimiero parapijos choro! Choro repetitijos vyksta kiekvieną sekmadienį 11 ir 13 val. Giedama sekmadieniais 12 val. šv. Mišiose.

Prašome kreiptis bažnyčioje į vargonininką arba tel. 07921848409

Motinos maldoje

viena grupelė mūsų bažnyčioje renkasi sekmadieniais po 12 val.

šv. Mišių, kita - penktadieniais 18 val.

Anoniminių alkoholikų
susirinkimai vyksta

St. Peter&Paul's

bažnyčios koplyčioje,
326 High Road, Ilford,
antradieniais 19 val.,
ketvirtadieniais 19 val.,
šeštadieniais 15 val.

Šv. Kazimiero bažnyčioje

sekmadieniais 19 val.

Informacija tel.: 07875660982;
07957792096.

Suaugę alkoholikų vaikai (SAV)

Penktadieniais 20:00 val.

Londono lietuvių šv. Kazimiero bažnyčioje.

Tel. nr. 07539680773 arba 07926618677.

el. paštas sav.londonas@gmail.com.

Daugiau informacijos rasite:

www.suaugevaikai.com

Anoniminių Lošėjų

susirinkimai vyksta

Londono lietuvių šv. Kazimiero bažnyčioje
ketvirtadieniais 19:30 val.

Informacija tel.: 07983412108; 07931116110

Gyvojo rožinio draugija kviečia bendrai maldai

Liepos mėn. kviečiame melstis kartu su popiežiumi Pranciškumi, kad pastoracinėje tarnystėje sunkumų ir vienišumą patiriančius kunigus stiprintų ir guostų artumas su Viešpačiu ir bičiulystė su broliais kunigais.

Artėjant Popiežiaus vizitui Lietuvoje, siūlome ruoštis, meldžiantis rožinį.

Pasak popiežiaus, rožinis suartina mus su Švenčiausiąja Mergele per Prisikėlimo džiaugsmą: visi Dievo pažadai jai buvo išpildyti. Taip pat per viltį, jog ir mūsų maldos bus išgirstos, kai kreipsimės į Viešpatį savo reikalais.

Popiežiaus Pranciškaus žodžių kreipiami, mąstykite rožinio slėpinius ir kalbėkite jį vildamiesi, kad Švenčiausioji Mergele dar giliau mus panardins į savo Sūnaus gyvenimą, mirtį ir prisikėlimą.

Ta proga bažnyčioje galite įsigyti knygėlę „**Rožinio malda su popiežiumi Pranciškumi**“. Knygelėje rasite kiekvienam Rožinio slėpiniui skirtus mąstymus ir maldavimus. Dėl knygucių prašome kreiptis į Birutę Koncevičienę.

Žodžio liturgija vaikams

(3 – 7 m.)

Sekmadieniais per 10 ir 12 val. šv. Mišias vyksta Žodžio liturgija vaikams. Mielai kviečiame šeimas su vaikais dalyvauti.

Taip pat priminame, kad per kiekvienas šv. Mišias svetainėje yra vaizdo ir garso ryšys iš bažnyčios, kad šeimos su mažais vaikais, kurie neišbūna Mišiose, galėtų pilnai dalyvauti.

PRIKLAUSOMYBĖS LIGŲ DIENOS CENTRAS

ALFA programa skirta lietuvių-rusų išėivijos bendruomenių asmenims, turintiems priklausomybę nuo alkoholio ir narkotikų. Asmeninės konsultacijos bei terapiniai užsiėmimai grupėse. Maitinimas. Paslaugos teikiamos nemokamai lietuvių-rusų kalbomis.

SMULKIAU: 07912 890520 (Vladas) • E: info@alfalife.org.uk

Piligriminė kelionė į Walsingham Dievo Motinos šventovę

Rugsėjo 16 d., sekmadienį, kviečiame į vienos dienos piligriminę kelionę į Walsingham Dievo Motinos šventovę. Piligrimystėje dalyvaus Westminsterio vyskupijos tautinės bendruomenės. Kelionės kaina £20. Išvykimas 7:45 val. nuo Londono lietuvių Šv. Kazimiero bažnyčios.
Dėl registracijos kreiptis į Birutę Koncevičienę tel. 07817 957703.

Popiežius Pranciškus Lietuvoje

Kviečiame kartu dalyvauti Šv. Mišiose su popiežiumi Pranciškumi, Kauno Santakos parke **rugsėjo 23 d.**

Ketinantys dalyvauti šv. Mišiose Kaune turi iš anksto užsiregistruoti: įsirašyti į parapijos grupę arba savarankiškai registruotis internetu. Elektroninės registracijos pradžia numatoma nuo rugpjūčio 1 d.

Jei norite dalyvauti kartu su Londono lietuvių Šv. Kazimiero parapijos grupe, kviečiame užpildyti formą internetinėje svetainėje katalikai.org.uk

Londono lietuvių Šv. Kazimiero parapijos rekolekcijos Lurde (Prancūzija)

Kviečiame dalyvauti tradicinėse parapijos rekolekcijose Lurde, 2018 m. **spalio 12–15 dienomis.**

Registracija vyksta iki rugsėjo 1 d.

Su Jumis kartu keliauja ir rekolekcijas veda kun. Petras Tverijonas. Daugiau informacijos ir registracija parapijos internetinėje svetainėje katalikai.org.uk

Londono lietuvių Šv. Kazimiero parapijos piligriminė – pažintinė kelionė po Šventąją Žemę

Kviečiame dalyvauti Londono lietuvių Šv. Kazimiero parapijos piligriminėje – pažintinėje kelionėje po Šv. Žemę 2018 m. lapkričio 14 – 21 d.

Registracija vyksta iki rugsėjo 14 d. Su Jumis kartu keliaus ir rekolekcijas ves kun. Petras Tverijonas.

Daugiau informacijos ir registracija parapijos internetinėje svetainėje katalikai.org.uk

Lietuviški centrai

Lietuvos Respublikos ambasada

Lithuania House
2 Bessborough Gardens, Westminster
London SW1V 2JE
Tel.: 020 7592 2840
El. paštas: amb.uk@urm.lt

Konsulinis ir vizų skyrius

Darbo laikas: pirmadieniais 13:00-17:00 val., antradieniais-penktadieniais 9:00-13:00 val. Užsienio valstybių piliečių priėmimo valandos vizų klausimais: antradieniais-ketvirtadieniais 15:00-16:00 val.
Tel. +44 (0) 20 7592 2840 www.uk.mfa.lt

Nottinghamo „Židiny“

16 Hound Rd., West Bridgford
Nottingham, NG2 6AH
Tel. 0115 9821 892

Lietuvių katalikų misija Dubline, Airija

48 Westland Row, Dublin 2 at St Andrew's Church Ireland
Tel. +353 1676 1030, Mob. +353 877477554
El. paštas: earnasius@yahoo.com

Lietuvių sielovada vidurio ir Šiaurės Anglijoje

Kun. Ramūnas Gerdauskas
Tel. 07943342098
El. p. kun.ramunas@gmail.com

Lietuvių sielovada Rytų Anglijoje

Kun. Andrejus Lazarevas
Tel. 07443998275,
El. p. andrejus.l@katalikai.org.uk

ŠV. MIŠIOS

Sekmadieniais:

10 val.
12 val.
18 val.

Darbo dienomis ir šeštadieniais

19 val.

KONTAKTAI

Adresas: 21 The Oval, Londonas
E2 9DT

Tel.: 020 7739 8735
0793 9126 505

El. paštas:
parapija@londonas.co.uk

Internetinė svetainė:

www.katalikai.org.uk

Artimiausia metro stotis – **Bethnal Green**.
Bažnyčią galite pasiekti šiais autobusais:
26, 48, 55, 254, 106, D6, 388.

Laukiame Jūsų pastabų, pasiūlymų ir idėjų!

Už skelbimų turinį neatsakome.

Dėkojame už aukas laikraščelio leidybai!